ד א מיי' פ"ג מהל' מלוה ולוה הל' יט ופכ"ז מהל' מלוה הל"ו סמג עשין מה ולאוין פח טוש"ע יו"ד סי' ט סעי' ה וסוש"ע או"ח סימן קכח סעיף ג:

ה ב מיי' פ"ו מהלכות נדרים ס"ל סמג לאוין רמב עוש"ע יו"ד סימן רכו סעיף ג:

דברי חנן היא רבא אמר אפי' תימא דברי הכל, גבי מודר הנאה דיהיב ג(ו) 'על מנת שלא לפרוע', מאי חנן? דתנן 'מי שהלך למדינת הים ועמד אחד ופירנם את אשתו חנן אומר "איבד את מעותיו", נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו "ישבע כמה הוציא ויטול" א"ר דוסא בן הרכינס כדבריהם, אמר ר' יוחנן בן זכאי "יפה אמר חנן חניח מעותיו על קרן הצבי רבא לא אמר כלום הושעיא דקא מוקים לה למתניתין כר"ה לב הישעיא לא אמר כלום גזירה 'שלא ליפרע משום ליפרע: מחזיר לו את אבידתו: ר' אמי ור' אסי חד אמר לא שנו אלא בשנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה כרבי אבידה דכי מהדר ליה מידעם דנפשיה קא מהדר ליה אבל נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר לא קא מהדר ליה דקא מהני ליה פרוטה *דרב יוסף וחד אמר אפי' נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר מהדר ליה, ומשום פרוטה דרב יוסף לא שביח תנן

כתובות מד.

דברי חנן היא. דלחמר מיבד מעותיו שתין למלוה על בעלה של זו כלום הוחיל ולא נתן בידו ללת הבריח לרי מעלין שפירנם לת לשתו שהוח חייב לזונה ס"ג כי פרט חוזו לחברותי לרי הוח שתין לו לפרוע (ג) (על) החוב כלום ולהכי קרי ,לרי כהנים גדולים דפליגי עליה דחנן ה"ל כיון דלחמרי יבבע כמה הוליח ויטול מן הבעל, הכל נמי סבירת להו כי פרט חוזו יכול הפורע לגבות מן הלוה ולהכי הוי הלתה גמורה לס לין הפורע חוזר וגובה ממנו, ולסוך: **דיהיב ליה ע"מ שלא לפרוע** - מזה להשתת כי פורעו זה לא הוי הלתה הוחיל ואי בעי לא מלי למיגבת מיניה כלום, 'ושוקל לו לת שקלו' נמי מוקמינן ליה לדברי הכל כה"ג שתין מהנה לו כלום כגון שהוח עלמו שקל לת שקלו ומגרו לילולים ומגבב לו לבד לאחר שתדרמה הלבתה והלי לא נתחייב בחדריותו ולא היה לו לפרעו דהכי קי"ל (ג"מ מז:) בני העיר שמיגרו לת שקליהן ומגבבו לו שתבדו: לס נתדרמה בשבעין הלוחין לגזברים שלבדו ובעלים פטורים דחומרין על החבוד ולס קונס שתדרמה הלבתה בשבעין לבני העיר לפיכך כי חזר הגזבר ופרע שקלו מותר ללת מהנה לו כלום: **משום לפרוע**. דהתם לי הוה פרע חובו הוה מהני ליה: **משום ליפרע לשקדם**. מפ' בגמרת:

כ"ק ז: ב"מ נט. סכ: שבועות מד:

לא שנו. דמחזיר לו לבידתו ללת בשבבסי מחזיר לסורין על בעל לבידה, שהמחזיר הדיבו מבבסיו: **דכי מסדר ליה, מידעם דנפשיה קמסדר ליה**. ולילת הלתה שתיו מהנהו מבבסיו בלום: **אבל נכסי בעל לבידה לסורין על מחזיר**. דמחזיר מודר מבעל לבידה לת מלי מהדר ליה לבידתו משום דלי מהדר ליה הוה מתהני מבעל לבידה: **פרוטה דרב יוסף**. דלתמר רב יוסף העושק בשלוה פטור מן המלוה ולת בעי למיתב ליה פרוטה לעניי בשביל לותה מלוה שמקיים הלכך לין מחזיר לו לבידתו: **פרוטה דרב יוסף לא שביח**. דלת שביח כה"ג דלהוי שביח ולת יהיב פרוטה לעניי בשביל לותה מלוה ולת מתהני מיניה כלל לפיכך מחזיר לו לבידתו:

מקוס

לגלס ולת כל הימנו שיתמר בשתנה נתת לי ועוד לריתי מדגרס בירושלמי בפרק לירמו נשך חד בר נש לישתל לחבריה דינרין שתריתיה גו ביתיה לתר ליה הב לי דינרי לתר ליה לב לי לגר ביתי לתת עובדת קמיה דר' לבא בר זבינא ולתריקו ליה מלי דהוה חמי למשרייה ולכא ודלתי בשהטמידו שתם בחזר ביתו מיירי ולת בשהטמידו בפירוש בשכר ר"ש לה הוה לתר ליה לילך הב לי דינרי דהוה פרע ליה מה שתהנה עמו לתת לו בשבירותו וכן נמי ליכא למימר דמשום רבית קתמר ר"ש הוה ליה למימר נכה לי לגר ביתי תלמת המשרה תבירו בתוך ביתו שתם לת נתהנה ליכוון תלת לשבירות ויון שכן המפרנס לשם תבירו שתם חוזר וגובה ממנו תלו דבריו ז"ל. ולישנ מחוורים לדבתי דהכי מוכתי להשהנה לת תבירו שתם לו לשם מתנה קת מכוון לפלי הכי המפרנס לת לשם תבירו שתם לתכן היינ מעותיו על קרן הלבי משום דשכר מתנה קעביד ליה ולו לתרשתה לבגד נחית ולו לתרשתה לגבות מבעלה ולהגבותו לילו כולהו לישבי דינ גמירי תלת שתמת תדרשתה דבעל קעביד: ולעניין הלכה קי"ל כתכן הלכך פורע חובו של חבירו הרי מעותיו על קרן הלבי ואפילו בבעל חוב דוחק נמי ליכא למימר דטעמת דתכן משום דמלי לתר ליה מפיים הוינ ליה והוה מחיל לי להא מלי, דשוקל לו לת שקלו לתיית לן בשפיר כתכן לף על גב דלא מלי לתר ליה שימחלו לו הגזברים. ומסתברת לי דבמלוה שינ עליה משכון נמי לבד מעותיו דהא לתרינן הכי בירושלמי לילכא דבני כהנים גדולים לתר ליה שתם לתפילו לבני כהנים גדולים לתמרי בשפרנס לת לשתו